

Työaika loppu

Sattuipa kerran kirkonkylän kaupassa jossakin Suomenniemellä.

Sulkemisaikaan oli vielä reilu tunti. Asiakkaita riitti enemmänkin. Kaksi kassaa uurasti. Jono ulottui paljon tavanomaista pidemmälle, ja se soljui hitaamaisesti eteenpäin. No, iltasella kenelläkään ei tuntunut olevan pahempia kiireitä. Juttu luisti jonossa vieraidenkin kesken, ja tunnelma oli joltisenkin rento.

Yhtäkkiä toinen kassoista, se nuorempi, otti kassalaatikon kainaloonsa ja lähti suu supussa kipittämään kohti takahuoneita. Joku, ilmeisesti tuttu, huikkasi jonosta, että hei, menet väärään suuntaan. Nuori kassatoimihenkilö kuittasi kipakasti: ”Työaika loppu!”

Jonossa syntyi äkkiä liikehdintää. Lähtikö se todella kesken pois. Monelle alkoi tullakin kiire. Ihmeteltiin ääneen. Minäkin katselin, sattuisiko kauppiasta näkymään lähettyvillä, mutta ei.

Päästyäni kassalle sanoin sille vanhemmalle, että sinä et takuulla olisi livistänyt kesken jonoa, vaikka työaika olisi ollut kuinka loppu. Silmistä näin täydellisen vastauksen.

Iso tanskalainen kauppaketju sai juuri Suomessakin paljon julkisuutta, koska se alkoi palkata työntekijöiksi vanhempia eläkeikää lähestyviä naisia ja miehiä. Eikä se palkannut heitä hyvää hyvyttään, vaan juttuun liittyi kirkas taivote.

Alkuun omassakin talossa epäiltiin. Ensihetkistä alkaen asiakaspalaute oli kuitenkin tyrmistyttävän yksimielistä. Vanhempien työntekijöiden kenkä nousee ehkä vähän rauhallisemmin, eikä joka paikassa tarvitse aina juosta. Ei myöskään kysytä asiakkaalta, että tuliks sulle jotain muuta.

Asiakkaat kokivat ihan poikkeuksetta, että vanhemmat työntekijät todella sitoutuvat työhönsä. Hommaa ei jätetä kesken. He ovat luonnostaan miellyttäviä. Asiakasta neuvotaan, tai hänelle ainakin vastataan jollakin tavalla. Katsotaan silmiin. Otetaan asiakkaan kulloinenkin ongelma omaksi. Luvataan hoitaa ja myös hoidetaan. Siinä ei työaika lopu kesken.

Suomessa on pitkään puhuttu, että vain palveluala kasvaa. Sieltä löytyvät työpaikat nuorille ja niille vanhemmillekin, jotka joutuvat pakosti pois teollisuuden ja julkisalan rakennemuutoksessa. Palveluammateissa on kuitenkin omat kovat edellytyksensä. Kaikki eivät vaan pärjää. Yrittäjien on syytä olla hereillä. Jos ei kouluttaminen ja opastaminen pure, on purettava jotakin muuta. Nimittäin työsuhde. Muuten ostajat purkavat asiakassuhteensa ja marssivat naapurikauppaan.

Palvelualalla itse kunkin kannattaa miettiä, kuka sen palkan oikeasti maksaa!

pajen